

ΣΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΤΙΧΟΙ

'Ερρ. Χάσινε

Η δημοσφρ. Σοντάνανοπούλα στὸν πηγὴν πάει καὶ γνωρίζει πρὶν ὁ ἥλιος φωστέψῃ, καὶ σόος πάει καὶ κιτρινίζει.

Στὰν πηγὴν στέκεται ὁ οὐκάρβος δῆπον τὸ νεράκι ἀφρίζει, πρὶν ὁ ἥλιος φωστέψῃ, καὶ σόος πάει καὶ κιτρινίζει.

"Ἐνα βράδυ ἡ ὄρδα Σοντάνα τὸν φωτεῖν «Τ' ὅνομά σου νάξεια πήθελα καὶ ἀκόμα τὴν πατρίδα, τὴν γενιά σου...»
Καὶ τὴν λέει «Μαχυδὸς μὲ λένε καὶ εἴμαι κάτω ἀπ' τὴν Γερένην ἀχ' ἀπ' τὴν γενιά εἴμαι κείνη, ποὺ σὸν ἀγαπάει πεθαίνει!...»

Μετρφ. Π. Ραϊση

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Δ. Στεκκέττη

Νῦν μὴ μὲ κράζης, κόρο μον,
γιατὶ μακρὰ ἔνθα τοι μαλλιά μον
καὶ τῆς ζωῆς τὰ χρώματα
θωρεῖς ν' ἀνθούν σ' ἀφράτα μάγοντά μον

Μοιάζω καρπὸ πον ἑσάπιος
μέσα καὶ ἀπέξω διατηρεῖ τὸ χρῶμα,
οὐδὲ φωτός σον φαίνομαι
καὶ εἴμαι νεκρός δόπον κινέται ἀκόμα.

Κλεισμένα ἔχω τὰ στήθο μον·
σ' ἐλπίδες καὶ σὲ πόθονς μαγευμένους·
μὴ με πειράζης, κόρο μον,
μὴ μὲ γελάς. Σέβας σοὺς πεθαμένους!...

Μετρφ. Κ. Κακιρεφύλακ

Η ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣΣΑ

Β. Μύλλερ

Ἐφτά λεβέντες βόζαξαν τὸ γάλα τῶν στηθῶν μον
Καὶ στοὺς ἕπτα παρδάκα ταύγιο σπαθὶ στὸ χέρι,
Σπλαθὶ γὰρ τὸν ἐλεντεριά, τὴν πλάτη, τὴν πατρίδα.
Σκλάβοσκανεῖς δενέγινε-χαρά σ' ἔμε!-ἀπ' τούργυνούς μον.

Γιὰ τοὺς πολέμους με χαρὰ κινήσαν καὶ λαχάρα,
Κ' ἔγώ, ἀποχαιρετῶντας τοὺς, καιρίδια βαρεῖα δὲν εἰχα·
—Γνοίστε πιὼν ἐλεντέροι, τοὺς εἴπα, ή μὴ γνοίστε!

Ἐλάτετε-έδω νὰ φάξουμε, τῶν Σπαρτιατῶν μανάδες,
Ἴωσα κ' ἐνδρόμει τῆς παλῆς τῆς Σπάρτης τὰ συντρίμια,
Γιὰ νὰ συνάχωμε ἀπ' αὐτὴ γὰρ χοντρωματα λάθρα,
Σκληρὰ νὰ χαιρετήσωμε τὸν πρώτο ἀτέμο οὐκάρβο,
Ποῦ ἀλλάβωτος καὶ ἀμάτωτος θελά γυρίσον πιὼν,
Καὶ γὰρ τὸ σπίτι τον, δὲ δειλός, δὲ φέρη ἔνα στεγάνη.

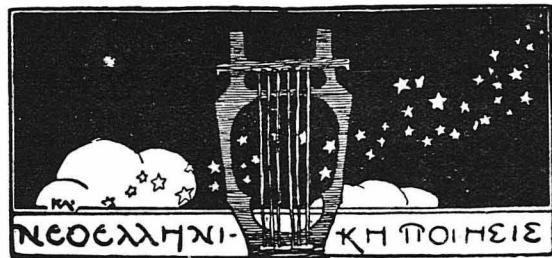
ΡΩΤΩ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Ριτερχάσους

Ριωτῶ τὸν "Ηλιο, νὰ μοῦ εἰπῃ τὶ τάχα εἰν' ἡ ἀγάπη,
Κι' ἀπόκρισι δὲ μοδώκει μονάχα φώς χωνοό.
Καὶ τὸ λουλούδι ἐρώτησα: Γιὰ πέξ μου, τὶ εἰν' ἡ ἀγάπη;
Κι' ἀπόκρισι δὲ μοδώκει, μόν' μόρο περισσό.

Ρωτῶ καὶ τὸν Αἰάντιο: Τὶ τάχα εἰν' ἡ ἀγάπη,
Μήν εἰν' ἀγία φώτοι; μήνα πίκοα γλυκεῖδι;
Κι' ὁ θεός γυναικά μοδότειλε πιστή, πονετικά,
Καὶ πειὰ ἀπὸ τότε δὲ φωτῶ τὶ τάχα εἰν' ἡ ἀγάπη.

Μετρφ. "Αγιδος Θέρου

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Λέγες ήμερες πρὶν πεθάνη ὁ ἀληφισμάντος λογογράφος Γ. Τσοκόπονος
αὐτὸς γράψα τὸ τραγούδια. Αὐτὸς εἶναι και τὰ πάτωτα
αθημοσιευμένα.

I
Κάπιος μαρδόφυντος μαργού
ἴσκιοντος περιστοικούς γαγγίζει.
Βαρεά ἡ φωνή του και φραγή
τὴν ουαπή τῆς νύχτας σπίζει.

Στὸ θάνατο τῆς ἔσοδης
ζωῆς σημάδι αὐτὸν ἀπὸ πέρα,
Ζωῆς σημάδι μοράζει
καὶ αὐτὸν φορέσα!

II
"Αρούζε ἡ βρύσια τὴν αἴρη
αὐτὸ πρωτότυπον τὸν ἥλιον γάδι.
Τόσα τὰ φύλλα της μαδοῦ
μᾶλλος ἀπλόδη τὸ σκοτιάδι.

Ός καὶ τῆς βρέσης ἡ οοή
—δεν είναι φατανί ἡ θάμψα!
Ζωῆς σημάδι τὸ πονό;
τύρη τὸ φράδυ μοάζει ζιάμψα!

+ Γ. Τσεκόπευλος

ΤΙ ΝΑ ΤΗΣ ΧΑΡΙΣΩ

X
Τόσα μὲ τὴν πρωτοχρονία
Σαρ τὰ βρῶν νὰ τῆς διονύσω :
Μήπως ζαρίζεται καὶ καρδιά,
Μέσω στὰ στήθη μον βαθνά
Νὰ βγάλω νὰ τῆς τὴν γαρίσω :

Μὰ ὅρι !! Τέτοιο φειναρχό^{το}
Ποι τὴ μορφή της μέσα στείνει
Νὰ τῆς τὸ δόσω δὲν φασιδό,
Γιατὶ μαζί μὲ αὐτὸ
Ζαρίζει μάθεια κ' εἰ νη για.

+ Δημ. Κέκκος

ΑΓΑΠΕΣ

"Ἄλλοι ἀγαπάται τὰ νιγοπαλὰ καὶ τὰ μιγορούτια,
Μέσο' στὰ κιλούρια γλυκοτατῶν τὰ πονάζια,
Μὲ τοῦ περιβόλου στολίζονται τὰ γονίτη,
Καὶ πίνον τὸ νερό ποὺ κελαΐδει στα γιάκι.

Ἐνφοράντον ἄλλους γύρω στῆς γονιάς τὰ θάράσια
Τὰ παραμύθια ἀλλοὶ γονιών τὰ νιγοπατούντα
Καὶ σπασταράν κ' ἀλλα τραγοῦ καμποὶ οὐλαράκια
Αἴρανται ἀγρό στης όμορφας τηρ πονήντα.

Καὶ ἄλλοι βαθιοὺς διγάντων τὸν ἔσοδον μέσο' στὰ δάση,
Καὶ σερτερένται τὴν αὐτήν, καὶ ματωμένη
Τὴ δύση, τὴ γυμνή ἑγμάτη φωτογαμένη.

'Εσόρα ἀγάπη δὲ σὲ δέρει μὲ τὴν πλάση,
'Εκεῖ ποὺ ούρει ἡ θάλασσα μὲ τὸν αἴθέα
Δρόμο ζητάς γιὰ νὰ διαβής νὰ φέγγης πέρα!

Κωστής Παλαμῆς

ΔΩΡΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

X
"Αρ εἴμοντα γειμούρανθο, ποι σοῦ ἀρέσει τόσο
μὰ δόσω της πρωτοχρονίας ηθεία νὰ σοῦ δώσω
ὅλα μον, δὲν τα λοιποίδια

'Αλλὰ φτωχὸς πραγούδοιτής μὲ γείνη μαρμάτερα
σοῦ δίωγκα γιὰ ἐνθύμιαση—δύν δων ζενγαροπέτρα
ὅλα μον, δὲν τα λοιποίδια.

Καιρούρια τὰ τραγούδια μον γιὰ σὲ δὲ θὰ φαροῦε
γιατὶ σὸν τὰ διάβασες πρωτὸ στὸν σόδου φρούτε
καὶ μέσα στὴρ καρδιά στείσιμα.

Γιατὶ είνε τὰ τραγούδια μον φραγίμετ' απ' τὴν γαρδιά μον
'Εσεῖ ποιῆσε τὸ θυρόν σου, γλυκεῖδι βασίλισσα μον,
κ' είσει τὰ ζετεις μαθωμένα.

+ Ι. Πολέμης

